

Núm. 77

Any XIX

OCTUBRE 2003

Els Lluïsos d'Horta

CENTRE
PARROQUIAL
D'HORTA

ENTITAT BENÈFICENT D'INICIATIVA SOCIAL DE LA PARROQUIA D'HORTA

SUMARI

SUMARI

Poesia	2
El nostre Consiliari	3
Fem Història	3
Necrològiques	4
Seccions diverses	5
VAl, vocalia d'animació infantil	6
El raconet infantil	7
Entrevista	8
Excursions	10
Grup fotogràfic d'Horta	13
El racó dels Lluïsos	13
Aquest món tan nostre	14

SALUT

- Urgències Mèdiques: 061
- Servei Català de la Salut: 93 403 85 85
- Sanitat Respon: 902 111 444 (24 hores del dia)
- Coordinadores d'Usuaris de la Sanitat: 93 302 41 30

INFORMACIÓ GENERAL

- Atenció Ciutadana: 012
 - Departament de Benestar Social: 900 300 500
 - Inmerso: 91 363 89 09
 - Informació Municipal: 010
 - Informació Telefònica: 1003
 - Telèfon d'Atenció al Consumidor: 012
- Resol dubtes, qüestions... i al mateix temps atén reclamacions dels consumidors

CENTRE PARROQUIAL D'HORTA

Feliu i Codina, 7 i 9

08031 Barcelona

Tel. 93 427 73 27

e-mail: info@lluïsohorta.org

<http://www.lluïsohorta.org>

Han col·laborat en aquest número:

Bartrolí, Joan	Serra, Dora
Cuevas, Lluís	Sitjà, Anna
Gausachs, Manuel	Solé, Pere
Lara, Carmina	Terrats, Mateu
Magrans, Josep	(Consiliari)
Martí, Pilar	Solé, Pere
Puigbó, Josep	(Fotos portada i
(fotògraf)	contraportada)
Puig, Jaume	
(fotògraf)	

VULL APRENDRE DE SOFRIR

Vull sofrir i vull patir,
que la sofrença m'enjoia;
si el dolor em ve a colpir,
serà per mi una gran la joia.

Vull sentir-me abandonat,
sens consolacions humanes;
víctima vull ser en tot combat;
vull les penes per germanes.

Vull per mi tot el pitjor,
el menyspreu i la calúmnia...
Vull la copa del dolor,
ser fitó de la rancúnia.

Vull gaudir de l'afflicció,
plenament, l'aspresa amarga;
vull sentir la gran buldor
d'una agonia ben llarga.

Vull tenir el cor travessat
per puriyents espines vives,
vull sentir-me anorreat
per les testes més altives.

Vull que tot el menyspreat,
tot allò que el món rebutja,
m'ompli el pit atribolat,
que cap sofrença ja enutja.

Vull que em sigui el viu dolor
d'aquest món un ric mestratge,
i l'amarguesa del pior,
un sublim aprenentatge.

Car sofrint, amb cor humil,
esdevindrà el bleix dolcesa:
si el dolor se'm fa gentil,
oh, quin Paradís subtil,
aquesta Vall d'amarguesa!

Joan Bartrolí i Bonany

16 de març del 1965

AU, PREN ALÈ...

Ja ha passat l'estiu. Els comentaris, quan ens retrobem, parlen inevitablement d'un estiu especialment feixuc i calorós. Malgrat tot, qui més i qui menys, hem gaudit d'unes desitjades i merescudes vacances. I ara tornem a ser aquí, afrontant el nou "curs", les activitats i compromisos habituals, els reptes de la vida ordinària, tan a nivell personal com a nivell associatiu. I és sempre aquest un moment important per replantejar objectius, mitjans i actituds.

Penso que és bo que ens plantejem el futur que tenim davant nostre amb aquest valor ètic de primera magnitud que és la creativitat, com un bon antidot a la tendència a reiterar el mateix sense alterar gens ni mica el nostre ordre vital. La creativitat és un valor que ens empeny a introduir novetats en el nostre viure i en la nostra activitat, a canviar costums i hàbits. La reiteració del mateix empobreix les persones i les institucions, mentre que la creativitat potencia les seves facultats i la seva manera de mirar el món.

Davant els nous escenaris que es dibuixen i els canvis que ens toca viure cal ser creatius i mirar de treure el màxim profit d'aquestes transformacions de començament de segle i de mil·lenni. Els nostàlgics tendeixen a potenciar la imitació del passat i veuen el futur amb preocupació, com quelcom que amenaça el sentit de la tradició i els costums de sempre. Els coratjosos, en canvi, sense ingenuïtat, aposten pel valor de la creativitat i tracten el futur com una matèria prima que pot adoptar moltes formes segons la nostra empremta humana i la nostra imaginació i dedicació. Certament el futur és incert, però no és el fruit del destí cec, ni la casualitat, sinó que és el resultat de les decisions i del treball del present dels homes i les dones i, en aquest sentit, la forja del futur depèn molt de les nostres accions immediates i quotidianes; som constructors del nostre futur, tant d'allò bo que s'hi beslluma com d'allò negatiu que som capaços de veure-hi.

Per això m'han vingut a la memòria, a l'hora d'escriure aquest petit article per al primer BUTLLETÍ del curs, les paraules que hem cantat tantes vegades: "Au, pren alè, mai mira enrera, lluny la quimera, tot serà nou si vols!

Va ser el gener del 1944 que neix el butlletí dels Lluïsos d'Horta de la postguerra amb el nom d'*Ideal*. El personal que es fa càrrec d'aquesta secció, tan discret com sempre, és anònim. Només trobem la signatura de mossèn Miquel Pujol que obra la primera pàgina i anima el grup de la nova secció a ser perseverants. (El 24/9/1948 passa a ser el rector de la parròquia de Santa Anna. Aquest mateix mes ha celebrat les noces d'or sacerdotals el recordat mossèn Ramon Pocallet que ja portava 20 anys a la nostra parròquia i encara continuarà fins a la seva mort.)

En aquest primer número s'explica detalladament la festa de la celebració dels 75 anys, les noces de diamants, de la nostra Casa.

Els socis Joves i activistes d'aquest llunyà 1944 pertanyien tots a l'Acció Catòlica. En aquest primer número s'elogia la tasca duta a terme pel president cessant, el jove dinàmic i temperamental Ferran Solé. Pren la torxa del relleu Josep Clot.

No manca en cap butlletí la secció de teatre (homes sols) que actuen setmanalment. Una vegada l'any les noies (soles) poden trepitjar l'escenari. Aviat, però, comencen a ser admeses les noies i es fa comèdia cada quinze dies — i molt bones comèdies — sota la direcció de Francesc d'A. Toboso. En fa la crítica en Josep Saló. Més endavant serà en Jaume Aragall, fins als últims anys que aniran signades per en Joan Bartrolí i Bonany.

La Passió. (quaresma del 1953) — deu anys de representacions... "més de 30.000 persones han presenciat les representacions en aquests deu anys..."

El dia 7/4/1956 arriba una carta de Roma amb el certificat d'una benedicció apostòlica del Sant Pare, per al reverent Consiliari, la Junta Directiva, el Patronat de La Passió, el Quadre escènic i tots els que d'una manera o altre intervenen en el sacre espectacle.

Des del butlletí número dos, hi ha la col·laboració del nostre soci, avui número 1, en Pere Solé i Sans. Comença a fer un resum de la història dels Lluïsos des de la seva fundació.

Esbart Folkloric - Febrer del 1953 Homenatge al senyor Castells.

H O R U S

JOIERIA - RELLOTGERIA

Lisboa, 3-5 - Telèfon 93 357 65 54 - 08032 BARCELONA

El regal de
deixar a soles.
Hi ha moments
en què desitgem estar
sols. Sigues sensible
a les necessitats
dels altres.
Sigues delicat, no
intromopis,
espera.

NECROLÒGIQUES

JOAN BARTROLÍ I BONANY

Ens ha deixat un altre soci: en Joan Bartrolí i Bonany, a una edat, avui, no gaire avançada: als 78 anys acabats de fer. Havia nascut el 22 de juliol del 1925 i tancà definitivament els ulls el 20 d'agost d'aquest 2003.

Els seus parents han perdut un germà, un oncle... El germà, l'oncle poeta, que feia poesies de tota mena. Místiques, geogràfiques, temporals, nadalenques, familiars i amicals. Quan es casava algun parent o amic, quan naixia un fill de parent o d'amic..., el sonet pertinent de Joan Bartrolí i Bonany no fallava.

El seu fort, crec, eren les poesies a la muntanya —al Montseny, a Queralt— i a la mar —al Port de la Selva, principalment— i les nadesles. Sentia predilecció pels versos clàssics, amb mètrica, accentuació i rítmica. Però també en feia "de moderns"... Un d'aquests li féu guanyar un premi a Sabadell.

Però també era músic. Jo, que l'admirava pels versos que era capaç de fer —a voltes *leus* (senzills), a voltes *rics i closos* (rebuscats)—, l'admirava també per ser capaç —com el seu gran amic Martí Torné— de llegir i d'escriure música. Recordo que quan Alfredo Kraus va debutar al Liceu amb *Rigoletto*, de Verdi, ells dos —en Martinet i en Joan— van escoltar l'obra per ràdio... amb la partitura a les mans. I després van poder dir-me, tots dos, que en Kraus no era cap Mario Del Monaco, però que cantava afinadíssimament.

En Joan havia col·laborat a la revista *Idees* dels Lluïsos, entre l'any 1954 i el 1964, publicant-hi versos, però, sobretot, crítiques teatrals. I, des del Nadal de 1984, era quasi el poeta oficiós d'aquest BUTLLETÍ. Com ho era també de *L'Informador* (de la Ciota), des de desembre de 1998. Igualment enviava versos amb certa assiduitat a *Hortavul...*, que ha estat la primera a publicar dos sonets seus a títol pòstum.

I des de feia bastants anys, una bona colla de parents i amics estàvem acostumats a rebre la seva nadala. Enguany la trobarem a faltar...

Començà a escriure versos el 1949, als 24 anys, temptat, incitat pels que feia, amb gran facilitat, el seu pare, el senyor Maties Bartrolí i Serra.

Però, a en Joan, li costaven, els versos. Per això jo l'admirava... sense enveja, sols amb admiració. Perquè opino que les coses que es fan amb facilitat no mereixen admiració, però sí les que cal suar-les. En canvi sí l'envejava, amb

una envejota tota lletjota, quan el sentia tocar el piano, acompanyant cantants afeccionats que tenien, tots, força veu. (Sé que també havia tingut ocasió d'acompanyar un cantant professional: el bariton Joan Gual.) ¡Quina admiració em produïa veure'l llegint, interpretant, convertint en música, aquells gargots anomenats notes musicals, dels quals jo solament sabia els noms: do, re, mi, fa, sol!...

Per això, de vegades, per compensar la meua ignorància musical, quan estàvem sols, jo feia exhibició dels meus coneixements idiomàtics relacionats amb la música. I li deia que en alemany i anglès, les notes musicals eren normalment anomenades C, D, E, F, G, A, B... Que do de pit era *do di petto*, en italià; *ut dièse*, en francès; *high C* (C alta), en anglès, i *hòhes C* (també C alta) en alemany... I en Joan em deia que sí, que estava molt bé... perquè jo estigués content.

Ara fa un parell d'anys, em vaig presentar a casa seva amb una audiocassette de l'òpera vienesa *Die Fledermaus* (El ratpenat), de Johann Strauss fill... i amb la partitura de l'obra en versió reduïda per a piano i veus. I vam escoltar la cassette amb la partitura al davant... Doncs en Bartrolí seguí la música, tot "dirint" l'orquestra amb les mans, amb una gran facilitat, tot fent comentaris tècnics que jo amb prou feines entenia..., mentre un servidor es veia negre per seguir la lletra de les cançons.

Darrerament, els nostres diàlegs eren diàlegs de sords... en el bon sentit de la paraula. Perquè si jo sóc sord de tota la vida, ell s'hi anava tornant una mica amb els anys. Per tant, cridàvem... però no ens barallàvem pas. Ni tan sols es barallà amb mi quan li vaig tornar un llibre —*All i salobre*, de Josep M. de Sagarra—... al cap de 25 anys! Era un bon noi.

La germana, el cunyat, el nebot, les nebodes, les sub-nebodes el troben a faltar... I els amics, també. Entre ells, jo. En Joan, ara, deu discutir de música —principalment, d'òpera— amb l'amic Martinet, però jo, ara, ¿a qui puc preguntar què és un sí bemoll o un do sostingut? ¿A qui puc retreure que abusa dels punts suspensius... a l'hora de confeigir versos..., com el que reproduïm a la segona pàgina d'aquest BUTLLETÍ?

Adéu, Joan. Millor dit, adéu, Joan Bartrolí i Bonany, que, així, amb el nom sencer, és com a ell li agradava de signar les seves obres...

Manuel Gausachs i Mari

SECCIONS DIVERSES

VOCALIA DE L'ESBART

No tenen encara la programació per la nova temporada. El dia 20/9 dins els actes de Festa Major, el grup Preparatori balla al carrer Feliu i Codina. La ballada nadalenca serà el 17/12.

Ens comenten que han adquirit un vestuari nou i van escassos de lloc per a guardar-lo.

Com sempre, col·laboraran en les representacions de Pastorets.

Grup infantil de l'esbart festa al carrer
Foto: Jaume Paig

VOCALIA D'ESCACS

Comenta en Pep Meléndez que encara no tenen el calendari d'enguany, ja que no s'han reunit amb la Federació.

Preveu que el torneig d'escacs de Catalunya començarà el gener o febrer del 2004.

Durant la Festa Major han fet partides de simultànies a la plaça Elvissa.

També han participat en la festa al carrer, davant dels Lluïsos.

VOCALIA DE MANUALITATS

Durant els dies de Festa Major hi ha hagut l'exposició de pintures dels pintors de casa nostra, juntament amb l'exposició de fotografies del Grup Fotogràfic. Ha estat obert totes les tardes de 6 a 8 i sempre hi ha hagut torns de guàrdia dels mateixos expositors, detall que cal agrair.

El pròxim dia 6 d'Octubre comencen les classes de Manualitats que esperem siguin tan concorregudes com tots aquests anys.

Inauguració exposició de pintures
Foto: Jaume Paig

VOCALIA DE TEATRE DE L'AUCA

El proper 11/10 comença la Mostra de Teatre que organitza l'Ajuntament d'Horta Guinardó i que es representarà en el nostre local social, tres obres cada mes. El primer grup que actuarà serà el del Foment Hortenc que representarà "La filla del Mar" i el grup l'Auca tancarà les representacions el dia 30/11 amb la comèdia "Matèria reservada". Aquesta obra serà repetida el mes de febrer.

VOCALIA DE TENNIS TAULA

Aviat tindran dues taules noves!
Per novè any consecutiu tenen un equip a Primera Nacional. A segona Nacional segueixen havent-hi Veterans 1 i Veterans 2.

El problema són els equips infantils que van a la baixa. És un mal general a tota la ciutat de Barcelona.

Benito Moreno és l'encarregat de l'administració econòmica; Jaume Miró és el responsable de l'organització esportiva i Josep Magrans és l'encarregat de les relacions amb els Lluïsos.

VOCALIA DE MANTENIMENT

S'han canviat les butaques de l'amfiteatre. Ara són de plàstic vermell i més còmodes, semblants a les dels camps de futbol.

Amb les últimes pluges vam tenir goteres, cosa que s'està solucionant. Es decideix que, periòdicament, es netejarà la teulada per tal d'evitar aquest tipus de problemes.

VOCALIA D'EXCURSIONISME

Només us podem dir que el pròxim dia 15/10 hi haurà l'excursió "sorpresa" d'un dia. Per tant, no us podem comentar l'itinerari.

Les properes excursions mensuals, previstes per a cada quart dissabte de mes, també són sorpresa, de moment.

INFORMACIÓ DE LA PRESIDÈNCIA

El passat mes de juliol van ser aprovats els nous Estatuts de l'Entitat. Ara estan treballant en els de Règim Intern membres de la junta i 8/9 socis.

El proper any que celebrarem el centenari de l'annexió d'Horta a la ciutat de Barcelona, volem fer festa grossa per Sant Lluís. Es demana la col·laboració de totes les seccions per tal de representar un espectacle sobre la història d'Horta que, en principi, es voldria poder posar en escena els dies 12, 13, 19 i 20 de juny. Es preveu començar a assajar el mes de gener.

La Coordinadora d'Entitats va sol·licitar idees per aquestes celebracions que, a nivell de barriada es volen dur a terme. A mitjans d'octubre hi haurà la primera reunió oficial. Si alguna secció de la casa, o persones en concret, se'ls acut alguna idea lluminosa, ho pot fer arribar a la Junta.

La Junta

RESUM 3R RAL-LI SCALEXTRIC

Els passats tretze i catorze de setembre, i patrocinat per la Federació de Comerciants el Cor d'Horta i el Centre Parroquial d'Horta, els Lluïsos tornaren a acollir una de les pistes del 3r Ral·li d'Scalextric d'Horta Guinardó, concretament la d'Asfalt, "Avinguda de l'Estatut". La de Neu "Carretera de Cerdanyola" esta-

va al local de la Federació i la de Terra "Passeig Maragall" al Centre Cívic Matas i Ramis. A dos quarts de deu els primers participants iniciaren la cursa a veure qui era el més ràpid en fer les cinc voltes al

3r Ral-li Scalestric
Foto: Vicenç Tàbernero

recorregut. L'habilitat dels pilots es posà a prova en tot moment i les sortides de pista eren molt aparatoses. El nivell de dificultat de les pistes cada any millora i les derrapades eren constants. Entre dissabte i diumenge passaren per la Casa uns noranta concursants i un bon centenar d'acompanyants. Al final després de varies hores de carrera els guanyadors foren: en categoria Cadet, fins els deu anys: 1r **Gerard Bonavida** amb un temps de 5'45"16 centèsims, 2n **Alex Dolç** amb 5'54"54 i 3r **Sergi López** amb 6'15"25. En categoria Júnior d'onze a disset anys: 1r **Ivan Colon** amb 5'55"68, 2n **Nacho Martín** amb 5'56"40 i 3r **Oscar Ribó** amb 5'58"36. En categoria Sènior a partir dels 18 any: 1r **Toni Manen** amb 5'35"15, 2n **Miquel Navarro** amb 5'35"17 i 3r **David Miro** amb 5'39"50, en la pista d'asfalt la volta més ràpida fou per: **Antoni Regidor** amb 1'30"96. En la de neu: **Germán Sans** amb 1'49"19; i en la de terra: **Toni Manen** amb 2'08"37.

El lliurament de premis tingué lloc al cafè dels Lluisos el diumenge a la tarda, amb l'assistència de la Presidenta de la Casa i el secretari de la Federació.

Enhorabona a tots.

Pere Solé i Serra

VAI, VOCALIA D'ANIMACIÓ INFANTIL

LA POBLA DE CLARAMUNT

APRINCIPIS de juliol, els de la VAI vam organitzar una excursió de dos dies. Èrem uns trenta entre petits i grans, tot un èxit! Un cop reunits al Meiland, vam anar, amb alguna volta per la carretera, a visitar el castell de la Pobla de Claramunt, un dels castells mil·lenaris més ben conservat de Catalunya, que es troba, naturalment, dalt d'un turó. Allà un guia ens va explicar la seva història i ens va ensenyar els tresors que s'hi amaguen.

Un cop acabada la visita, vam anar cap a la casa de colònies La Censada, on vam instal·lar-nos, i vam poder gaudir d'una remullada a la piscina "olímpica"! Una vegada fresquets, vam fer un joc de pistes pel bosc, amb proves tan divertides com portar un animal viu (un grup ens va portar una aranya petita!) o bé desxifrar un missatge secret.

Havent sopat, vam anar a fer una passejada pel bosc, on se'ns va aparèixer el follet blau, que ens va fer riure, però que a més d'una va espantar (oi, tu, Nerin?).

L'endemà al matí, aprofitant que feia bon temps, vam anar tot passejant al castell de Miralles. Quina va ser la nostra sorpresa quan vam veure que estava en molt mal estat i que no podiem entrar-hi; llavors vam aprofitar per visitar l'ermita de Santa Maria de Miralles, que té una imatge feta de pedra de 300 quilos de pes.

Com que feia molta calor, i ens mereixíem un descans, vam baixar cap a la piscina a jugar.

Amb la panxa plena i havent afluixat la calor, vam marxar bens contents cap a casa perquè en ho havíem passat molt bé i no ens havia plogut gens.

Esperem que cada cop siguem més colla a les excursions. Fins a la pròxima!

Anna Sitjà

Activitats:

Durant els dies de Festa Major d'Horta hem col·laborat organitzant la Festa al Carrer, fent xocolatada, ludoteca, titelles, dibuix, pintures... i tot allò que sortia al pas.

Tenim un llarg programa pel curs 2003/2004

L'11 d'octubre volem anar al Pla de la Calma i el 19 farem una sessió de titelles/teatre, representant "L'aneguet lleig"

El 8 de novembre, ludoteca.

El 16/11 titelles/teatre : La balena Helena

El 13/12, taller de pessebres

El 23/12, Tió

El 17/1/2004, sisè concurs de dibuix infantil.

La resta d'activitats i el seu resultat ja us el farem saber en el pròxim butlletí.

Secció VAI

Festa al carrer.
Foto: Vicenç Tàbernero

RACONET INFANTIL (de Carmina Lara i Garcia)

DE QUINA BÈSTIA PARLO?

Donaré la descripció d'un animal i el que haureu de fer és esbrinar de qui parlem. Preparats?

És mamífer, de la família dels felins.

Longitud de cap i tronc: de 2,28 a 2,95 m.

La cua pot mesurar de 75 a 91 centímetres.

L'alçada: uns 90 centímetres.

Pot arribar a pesar: 292 Kg.

S'alimenta tant de porcs senglars com de búfals.

Aquests animals tenen una gestació de 105 a 113 dies i poden tenir d'1 a 6 cadells.

La seva mitjana de vida és de 20 anys.

Què? Encara no l'heu endevinat?

Us donaré més pistes:

És el major dels felins vivents i no es pot confondre amb cap altre pel ratllat negre de la seva pell. El color de fons varia entre groguenc o taronja, tot i que algunes vegades (poques) és de color blanc. Les parts inferiors sempre són blanques.

Les femelles acostumen a ser més petites.

En néixer, les cries són cegues i ja tenen el ratllat característic. Pesen d'1 a 1,5 kg. Obren els ulls als 14 dies i són alletats durant un mes i mig.

També us podem dir que són considerats els millors caçadors del món animal.

De qui parlem?

ENDEVINA AQUESTES QUANTITATS:

- És més alta de 400 i més baixa de 500
- La xifra de les desenes és entre 4 i 6
- Si li sumem 3, acabarà en 7

CENTENES

DESENES

UNITATS

- És més baixa de 300 i més alta de 200
- Les desenes superen el 8
- Si li restem 3, acabarà en 5

CENTENES

DESENES

UNITATS

Les solucions a l'última pàgina

TREN DE GLOBUS

Els jugadors formaran un tren i aguantaran un globus entre cada dues persones. Intentaran cami-

nar tots junts el màxim de temps possible sense deixar caure o petar els globus.

ACUDITS

—QUANT SUMEN dos que discuteixen?

—No ho sé pas.

—Doncs 1.201.

—Com és això?

—Sí... Perquè si sents un, trobes que té raó. I si sents l'altre, també... I 601 i 600 fan 1.201.

EL MARIT li diu a la seva dona:

—Te'n recordes, d'en Robert, aquell que sempre anava torrat?

—Sí.

—Doncs ahir a la nit, anava tan begut que va vendre el monument a Colom?

—Això és una bogeria! I qui li va comprar?

—Jo. I el que és més greu és que el vaig pagar en efectiu.

LA ROSER pregunta a la seva neboda:

—Per què plores, Margarida?

—No t'enfadaràs si t'ho dic, tieta?

—És clar que no!

—És que els meus amics em diuen que m'assemblo a tu...

UNA NOIA diu al seu promès:

—Quin animal és, estimat meu, que té els ulls rojos, el dors verd amb ratlles negres i moltes potes?

Ell li contesta:

—No ho sé pas, estimada, però n'he vist un que pujava per la teva cama dreta i desapareixia sota la teva falldilla.

DOS AMICS es troben després d'un temps que no s'han vist.

—Què, com està el teu noi?

—Doncs, mira, magnífic. Té deu anys i tothom creu que en té vint!

—I la teva dona?

—Molt bé. Té quaranta-cinc anys i tothom creu que en té vint-i-cinc!

—Caram! Sembla que no n'encerten ni una!

Flors Dante

Grup de Floristes
de Catalunya
SOCI N.º 664

C/ Dante Alighieri, 73
Tel. 93 429 95 45
08032 BARCELONA

E-mail: FlorsDante@hotmail.com

Avui he après que...
Que el pitjor sentiment
és l'odi.

Avui he après que...
Que la distracció més
gran és el treball.

Avui he après que...
Que el regal més preciós
és el perdó.

ENTREVISTA

ASSUMPTA VENDRELL I BAYONA

Nascuda a Horta el 25/7/1950
Sòcia núm. 63

L Assumpta també és sòcia des del moment de "l'obertura", quan es dona carta blanca a les femínes. És per aquest motiu que a cada BUTLLETÍ surti una dona explicant-nos les seves memòries, perquè totes van entrar en bloc a ser sòcies de la Casa. Els records de l'Assumpta es basen principalment en la dècada dels setanta, moment que forma part de la Junta Directiva, presidida per Josep Urdeix i de la qual ella en fou la secretària. Alguns membres més d'aquella junta van ser en Jaume Font com a tresorer i en Joan Andreu com a comptador. També hi havia en Josep Forn, que si la memòria no li falla, estava molt ocupat amb tot el moviment del cinema.

Assumpta = Era l'època que el país vivia moments importants de transició, el naixement de la Democràcia i això repercutia en el comportament agosarat i combatiu de la majoria de la població. Nosaltres, com a junta directiva, teníem ganes de fer història, de marcar nous camins per al nostre Centre i les idees naixien com bolets. Després venia la realitat i calia vèncer batalles, trencar barreres i tenir desenganys...

Dora = Recordo que el nostre local servia per a fer mitings de diversos partits polítics, que tothom es volia menjar el món en aquells moments.

Assumpta = En una audició de la Banda Municipal, l'últim dia de Festa Major, en Josep Urdeix va demanar al director que fes la cloenda amb l'himne dels Segadors i el director va dir que no podia ser perquè no tenia la partitura de la música. L'any següent ho va tornar a demanar, i sí, ja havien trobat la partitura! Amb paraules molt diplomàtiques, en Josep els va donar les gràcies per la treballa i perquè ens deixaven escoltar el nostre himne.

Dora = En aquests anys, el Centre Parroquial feia la tasca de coordinar tots els moviments de la Parròquia, era el centre del Consell Pastoral. La de reunions que s'havien fet a la taula de juntes!

Assumpta = Era el moment d'unificar les seccions. Hi havia moltes coses que es feien il·legalment i calia legalitzar-les, a les bones, amb tàctica i diplomàcia. Començo aquestes responsabilitats en la Junta com a secretària, després de les activitats en l'escollisme on

treballava des de l'any 1972. Vaig ser cap de Daines i de Noies Gules. Tenia com a companyes l'Elisabet Carbonell, l'Anna Parés, la Montserrat Riu..., gent no sempre d'Horta però que ens en sentíem. Aquí teniu una foto de la festa de "la primera pedra" del Cau, el naixement del Grup Escolta Sant Joan Baptista i Santa Bernadette. Anys després es cohesionarà amb el Fleming i ja el coneixerem sempre per aquest nom.

Dora = I la guarderia de la Parròquia?

Assumpta = Passa a dependre dels Lluïsos, en principi, fins que es poden arreglar qüestions legislatives. Fins l'any 1987 no depèn de la Parròquia. Hi havia moltes coses il·legals, perquè havien començat espontàniament, per voluntariat, sense pensar ni saber si la llei existia i s'exercia. Calia arreglar-ho i nosaltres érem joves i portàvem empenta. L'ambient ens ajudava. Creix el grup de teatre. En Pep Montanyès ens havia immersit en el món teatral de categoria, muntant el Grup d'Estudis Teatral. Passen les figures més representatives, com ara la Rosa Cerdà, l'Àngels Moll, en Lluís Pasqual, l'Ernest Serrahima, la Maria del Mar Bonet i un llarg etc. En Josep Urdeix era crític teatral del Correu Català i tenia relació amb tot aquest món que ens arribava fins als Lluïsos. Aquesta casa ha estat gresol d'artistes de teatre. Les dues obres més emblemàtiques que es van representar mentre jo era a la Junta van ser *Sopa de pollastre amb ordi* i *L'home amb blues* (La locomotora Negra). Eren els anys 1978/79.

Dora = Problemes?

Assumpta = Amb la policia, mai. Amb els socis de la Casa, tampoc. L'Urdeix va ser un bon enllaç entre la gent gran i el jovent.

Dora = L'equip organitzador feia moltes coses?

La primera pedra al CAU grups escolta, Sant Joan Baptista i Santa Bernadeta

Excavacions arqueològiques a Saldes 1997

Assumpta = Oficialment, una a la setmana. Extraoficial, moltes més. Per exemple: calia posar ordre a les llistes de socis que no en sabíem treure l'entrellat. Moltes hores de feina! Sort que les dones teníem mares que ens posaven el menjar a taula i ens rentaven la roba. Els homes, a més de mares, tenien les esposes.

Dora = Girem full! A veure: anem al començament: neixes a Horta, vas a escola...

Assumpta = A les Dominiques del carrer Chapí, de primer i a les de Campoamor a l'hora de fer el batxillerat. Sóc llicenciada en història i ara faig de professora, encara a les Dominiques, i faig classes d'història, de filosofia, de català i de vegades de castellà. Em sembla que em vaig llicenciar en història perquè m'agrada xafardejar, analitzar les causes del per què som aquí, que van lligades en un passat que cal analitzar. És per aquest fet que m'apassiona l'arqueologia i vaig dedicar deu anys de la meua vida a treballar en aquest camp, col·laborant de voluntària durant les vacances d'estiu. M'enfonsava en l'època medieval a Saldes, a Màlaga, a Burgos i fins un any que vaig aconseguir una beca, vaig poder anar a Polònia, l'any 1979. Allà tan lluny, ran del mar Bàltic, vaig aprendre noves tècniques d'excavació. Vivíem en un poblet al costat d'un jaciment on teníem una casa per als arqueòlegs i una altra per als ajudants, i també hi havia una mena de Centre Parroquial on ens aplegàvem tots, molt ben avinguts. S'hi parlava alemany, rus i polonès. Un dia ens conviden a contemplar el seu museu i ens demanen però per no tenir gravació castellana. Indirectament ens estaven preguntant que la preparéssim nosaltres. Captem la insinuació i els diem que la farem si ens en deixen incloure una en català. S'accepta. A l'hora de gravar, els catalans no volíem parlar castellà. Ens hem de rifar la tasca. Em toca a mi! Quan em vaig sentir, m'esgarrifava del meu accent català! Però allà va quedar,

per sempre, la meua veu, en el museu de Wolin, de Polònia.

Dora = Quina és la "teva" troballa arqueològica més important?

Assumpta = La nostra troballa (sempre he treballat en equip) als jaciments de Saldes, va ser una olla de ceràmica grisa entre les cames d'un esquelet, una olla que devia contenir aliments per al "més enllà". La primera olla d'aquest tipus que es trobava de Catalunya medieval, molt pobre per cert. Aquesta troballa ens parla d'una època pre-cristiana. Ara l'olla és al museu... de no sé on.

Dora = És molt interessant, tot això! Però tu et vas casar i has seguit el camí de les mestresses de casa...

Assumpta = Més o menys. Quan em caso marxo d'Horta. Visc al Poble Sec, prop de Santa Madrona. Malgrat tot, mai m'he desvinculat d'Horta. Des dels primers anys de casada, quan volia descansar dels afers quotidians me'n venia als Lluisos. Aquí segur que trobava vells amics. El fet de treballar a Jes Dominiques d'Horta m'ha mantingut lligada al barri. És cert que ara, amb els nous transports de comunicació, gairebé no veig més que el carrer Campoamor, però rebo el BUTLLETÍ i guardo molts telèfons que puc usar quan fa falta i ja estic entre vells amics una vegada més.

Dora = Tens fills? Què fan?

Assumpta = Tinc marit, en Jordi, i tenim tres fills: la Montserrat, l'Andreu i la Mercè. No fan teatre però sí muntanyisme. Estan vinculats al casal de Sant Antoni, prop dels Escolapis i allí tenen moltes activitats culturals i lúdiques, més o menys com teniu aquí. No obstant això, no és com els Lluisos d'Horta!

Dora = Manol, quina ensabonada!

Assumpta = Dic el que sento. Mira, vaig decidir no donar-me de baixa de sòcia, malgrat que no participi en res, perquè el fet de ser-ne, forma part de la meua joventut. Aquestes Entitats han de subsistir, encara que molts no les aprofitem. Quan venen convocatòries de reunions penso: "Mira, hi aniré!" Però ja començo a tenir les piles gastades i la meua vida familiar és a l'altra punta de Barcelona... I no vinc!

Dora = Ara hi ets i sortiràs al BUTLLETÍ. Fes un discurs de cloenda, si et plau.

Assumpta = No en sé de fer discursos. Bé, potser els meus alumnes dirien que els en faig massa. El que sí que diria és que la gent d'Horta són afortunats d'haver sabut conservar i millorar aquestes entitats on hi ha els locals i els recursos per poder desenvolupar les seves aficions. Que ho aprofitin. S'ho han ben guanyat!

Dora = Gràcies, Assumpta. Tu i la teua família també podeu aprofitar-les. Les nostres portes sempre són obertes. (Tardes i vespres.)

Dora Serra

EXCURSIONS

PARÍS... QUINA "CALENTURA"!

GRÀCIES als bons amics Xibi i Lluís Homar, vaig descobrir les excursions del Centre Parroquial d'Horta. Amb la visita a Catalunya en Miniatura, em frapà l'excel·lent relació humana. Després, la cunyada Eulàlia Rousse em va informar del viatge a París el mes d'agost. La Quimeta i jo, des de Màlaga, li vam encarregar la nostra inscripció. Ens feia molt il·lusió formar part d'aquest grup per primera vegada. I ens vam trobar dins d'un equip de 56 persones summament compenetrades.

Diumenge 10. Després del petit déjeuner cap al Louvre (antic palau dels reis de França i ara un dels museus més grans del món). El nostre guia Manel ens va fer una llarga explicació de les pintures més emblemàtiques: la Venus de Milo, la Gioconda, dels Esclaus de Miquel Àngel. A les 15 hores, a ple sol i a 44 graus, amb una calor de foc, fem 92 quilòmetres molt fresquets dins l'autocar fins a Chartres per visitar-hi la catedral gòtica de finals del segle XIII, on es venera una Mare de Déu negra del segle III.

I amb aquella calda arribem a París a les 20 hores per sopar. Esgotem quasi tota l'aigua mine-

Viatge a París. Foto Josep Puigbó

Dिवendres 8 d'agost. A les 21 hores sortim de davant de l'església de Sant Joan d'Horta 56 viatgers, entre amics, coneguts i persones que veia per primera vegada. Aquesta era, per a la Quimeta i per a mi, la primera ocasió en què anàvem a passar tants dies en autocar, amb un grup nombrós, en un viatge llarg i "a toc de pito": 15 hores!

Dissabte 9. La temperatura dins de l'autocar era perfecta. A les 12.15 arribàvem al Centre Internacional d'Allogjament Fiat Jean Monnet (que seria casa nostra). Just al baix de l'autocar, l'atmosfera parisencera era de 44° a l'ombrat Oh, París: quina "calentura"!

A les 15.30, indefensos sota el sol, a visitar La Défense, un barri pràcticament nou a l'oest de París que trenca tots els dissenys urbanístics coneguts. Està fet d'edificis molt alts. El seu símbol és l'arc anomenat Tête Défense. Amb 110 m d'altura i sense cap junta de dilatació, està fet de formigó i recobert de vidre i marbre blanc de Carrara. Una passadell Té un ús d'oficines i dependències oficials i en la part superior té la fundació Arc de la Fraternitat per defensar els Drets Humans.

A les 21 hores, després de sopar, altre cop a l'autocar refrigerat que, conduït per en Rafel, ens porta a visitar París il·luminat: la torre Eiffel, l'Ajuntament, els Invàlids, el Trocadero, etc. etc... Tots aquests llocs i monuments van omplir els 150 minuts del tour climatitzat. A les 22.30, a dormir (és un dir), amb una calor infernal.

ral i seguidament fem la gran suada al matalàs i també fora del llit. Perquè dormir, dormir... pràcticament ningú no pot conciliar el son. Calor, molta calor, 38° Quina "calentura", París!

Dilluns 11. A les 7.20, cap a BRUSSEL·LES. La calor cau a terra en forma de gotes d'aigua, però es desintegra. Bèlgica és el país amb més marques de cervesa. Fins i tot, n'hi ha una amb 12° d'alcohol que li diuen "mort sobtada". També tenen diferents sabors: menta, gerd, limona, etc. Deia que a Brussel·les tenen una zona de restaurants que anomenen "estómac sagrat". El més típic són els bombons, els pralinés i les puntes de coixí fetes a mà. Les autopistes són lliures de peatge. El salari és alt i paguen d'impostos un 35%. Hi ha molta immigració. Tenen tramvies i també una dura lluita entre les comunitats valona i flamenca. És guien per la Constitució de 1831. El Rei és el cap, regna però no mana. Les finestres de les vivendes no estan protegides per reixes, i és que els delinqüents, aquí, estan molt perseguïts.

Pràcticament vam recórrer tot Brussel·les: els palaus, l'Atomium, el barri d'edificis comercials on no viu ningú... I calor, molta calor, 38°, tot crema. Tornem a París amb l'autocar ben refrigerat. Calor, molta calor. Quina "calentura", París!

Dimarts 12. A les 8.30 i a 36°, cap al museu d'Orsay, situat a l'antiga estació de tren. Una obra que podrien tenir en compte les nostres autoritats

i convertir l'estació de França en el Museu Impressionista de Barcelona. Per als economistes, diré que l'operació econòmica de manteniment seria rendible en molt poc temps. Les col·leccions del museu d'Orsay daten de 1848 (II República) a 1914 (I Guerra Mundial). Ens va fer molta il·lusió veure a la sala Gaudi una cadira del senyor Busquets, avi de la nostra Roser Busquets que ens acompanyava en aquest viatge. A la tarda a fer un tour per París de dia: la Santé, Jardins de Luxemburg, Montparnasse, el Panteó, la Sorbonne, la torre Eiffel (307 m d'altura i 1.550 graons; vam pujar fins a l'últim pis... amb l'ascensor). Calor, molta calor, tot París és una "calentura".

Dimecres 13. A les 7.30, sortida en autocar refrigerat per l'autopista de Normandia a visitar GIVERNY, poble on s'instal·là el 1883 el pintor Claude Monet amb la seva família. La Casa de Monet és un quadre idèntic al de la seva època. En el jardí trobem més de mil flors escollides per la seva harmonia. El pont japonès i el jardí aquàtic amb tants nenúfars... Seguidament, anem a ROUEN, Victor Hugo la van definir com la ciutat dels 100 campanars. A Rouen van jutjar i cremar Joana d'Arc l'any 1431 i després la van absoldre el 1456. Rouen és la capital de l'Alta Normandia. Les seves cases medievals van els parets de bigues entrelaçades ens acompanyen al llarg del recorregut. La catedral construïda durant els segles XII, XIII i XIV és d'un gran valor gòtic. El mestre impressionista Claude Monet li dedicà una famosa sèrie de quadres. L'església de Saint Maclou és una veritable joia de l'art gòtic flamiger del segle XV. L'any 1979, van fer a Rouen una nova església en honor de santa Joan d'Arc, just al lloc on va la van martiritzar i cremar a la foguera.

Dijous 14. Visitem el barri Marais i el barri jueu, un dels més antics de París. Comencem a la plaça de la Bastilla, passem per la plaça dels Vosgus. A les botigues dels típics carrerons del barri jueu, hi penja l'estrella de David. Les parets de la sinagoga encara conserven centenars de bales disparades pels nazis contra els jueus. Una pinzellada històrica que ens posa els pèls de punta.

Després de dinar anem a conèixer l'Ile de la Cité, començant pel km 0, situat al bell mig de la plaça de la catedral de Notre-Dame, des d'on parteixen totes les distàncies de París. Seguidament, ens traslladem al Palais de Justice, per entrar a la Sainte-Chapelle, perla de l'art gòtic, que va ser part de la residència i seu dels reis de França del segle X fins al XIV. Després, creuar pel Sena amb el bateabus. La temperatura: 32º. Veiem il·luminats Notre-Dame, el Palau de Justícia, la Sainte-Chapelle, la torre Eiffel..., així com els majestuosos Pont d'Alexandre III, Pont Neuf, Pont d'Iéna (l'únic fet en temps de Napoleó)... entre d'altres.

Dिवendres 15. A les 8.15 (30º) i després de fer 60 km, trobem FONTAINEBLEAU, ciutat reial i imperial. Residència de caça dels reis des del segle XII fins al XIX. Encara avui és residència presidencial d'estiu. Ben conservat el seu mobiliari... Després de tornar a "casa nostra" de París, a dinar, sortim quasi tots a visitar els jardins de VERSAILLES. Fem el recorregut en un "trenet". Veiem l'espectacle de les fonts del Gran i del Petit Trianon Visitem l'aldea (hameau) de Maria Antonieta.

Tornem a París, a visitar la basílica del Sagrat Cor que domina tot París, car està situada a la part més alta del barri de Montmartre (Mont de màrtirs). L'autocar ens esperava a mitja nit a la plaça Pigalle per tornar-nos a la residència. Una nit meravellosa, amb perfecta temperatura: 27 graus.

Dissabte 16. Després de fer l'últim petit *déjeuner* carreguem l'equipatge. A partir d'aquest moment, tothom té temps lliure per comprar souvenirs o visitar París. La capital francesa es una ciutat perfectament dissenyada i comunicada amb 14 línies de metro i 5 de RER (Xarxa Express Regional). Amb un bitllet pots circular per les 19 línies fent els transbords pertinents. Caminar per París és molt fàcil, i més quan estàs habituat a ciutats tan europees com la nostra Barcelona.

A les 20 hores en punt, partença cap a casa amb l'alegria de tornar, però amb la tristesa d'abandonar una gran ciutat tan acollidora... amb l'única nota negativa de la calor. És una anècdota per explicar quan siguem d'edat més avançada...

El secret de l'èxit de les excursions del Centre Parroquial d'Horta són les relacions humanes, que és una manera d'evangelitzar. Carme, ànim i continu aquesta tasca. És bonic fer, feliços els altres. Felicitats a tot els que d'una manera o altra contribuïu a aquest bon fi. Seguiu així; no canviu.

Luis Cuevas

• **Nota de la Redacció** Ens hem vist obligats a reduir l'aplicació d'aquest viatge, per manca d'espai. Són moltes les seccions que col·laboren amb informació per al bitllet (gràcies a Déu) i per acontentar tothom, els demanem articles breus. El soci que vulgui la narració completa del viatge, pot sol·licitar-ho a Secretaria i se li donarà una còpia. **D.S.E.**

**Tintoreria Industrial
PENALBA**

Neteja professional de:

- Catifes de tota mena
- Cortines-sofàs i tapisseria
- Edredons nòrdics-mantes
- Ant-napa i altres pells
- Arranjament de peces de vestir

Carrer Horta, 69
08030 Barcelona

Tel. 93 429 06 65
Fax 93 429 47 44

BELLVER DE LA CERDANYA

Ja comença a ser tradició que els primers dies de setembre la gent dels Lluïsos faci una estada a l'hotel Bellavista de Bellver. Hi hem anat i ens hem trobat amb bons amics que ens esperaven i que ens han atès tan bé com han sabut. També hi hem trobat clients força coneguts: gent d'Horta, dels Lluïsos: la Concepció, companya de Manualitats i antiga professora de macramé i el matrimoni Zelaya - Bartroli. Ella, la germana del poeta, en Joan Bartroli i Bonany. Els nostres amics han seguit amb interès, les nostres aventures i han estat testimonis de com ens anàvem constipant l'un darrere l'altre, tot fent un concurs a veure qui l'agafava més fort.

De Barcelona a Bellver, avui dia és un passeig curt, gràcies a les bones carreteres. Per aprofitar el matí del dia 1, hem anat a esmorzar a Montserrat, tot deixant el cotxe a Monistrol i prenent el cremallera que per a molts de nosaltres era el primer viatge. La visita a la Moreneta va ser gratificant, sense empentes de gent, sense cotxes a la plaça, sense presses. Tornats a Monistrol, van poder contemplar el petit museu de la història del cremallera, que hi ha ubicat a l'antiga estació.

Abans de dinar ja èrem a Bellver! A la tarda visitem l'ermita de Taló, a tocar del poble. La rosassa, deixa passar el sol cada tarda. Hi ha un dia l'any que els seus raigs donen just sobre la testa de la petita Verge. Aquell dia és festa grossa.

Encara hem tingut temps per a fer una visita als cérvols que viuen encauats en un racó del bosc.

Dia 2: Andorra. Pluja, boira i fred. No obstant això, visitem la vall de Canillo, les seves esglésies romàniques, Encamp on pugem amb una aeri. Allà dalt veiem molta boira i comprovem que el termòmetre marca tres graus! Ah, sí! Després de dinar, anem de compres (estem a Andorra, senyors!)

Dia 3: Costellada a Aransa i passejada pels boscos tot contemplant el llac de la Pera Quins boscos! Pobres pins els que estan malalts! Hi ha una mena de fong que cobreix les soques i els va xuclant la

saba. Si no hi posen remei, aquests enormes arbres moriran!

Dia 4: Cap al Conflent! Vilafranca i visita a Serabona, un monestir perdut entre pujols i boscos, una joia de l'art romànic, un preciositat! Dinem a Vernet les Bains i acabem el dia passejant per Vilafranca, la vila medieval que conserva totes les muralles i té els carrers estrets i polits.

Dia 5: el Berguedà. Visita a Pedret, la seva església i el pont medieval. Després anem cap a la presa del pantà de la Baells i fem el recorregut per dintre, tot contemplant una magnífica exposició de retrats on s'explica com va anar la construcció d'aquest monstre de ciment armat. Impressionant! Tot aquest recorregut ens ha omplert el matí. A la tarda descanem i tenim una sessió de màgia a les sales grans de l'hotel. El senyor Alex Badet ens ha fet jocs de mans: han desaparegut cartes, mocadors, rellotges... Sort que no ha fet desaparèixer cap dels nostres amics de viatge. Tots hem tornat a Horta sans i estalvis...i constipats!

Dia 6: Llarga ruta, avui! Travessa d'una part de Pirineus en jeeps! Des d'Espot anem seguint camins de muntanya per boscos i valls... Parem a Montgarri que, gràcies a Déu, està tot reconstruït. Quin goig veure l'església i la rectoria en

MERCERIA

Mercat d'Horta • Tendes G-H • Tel. 93 429 34 35

can paulet

fruites i queviures

C./ Tojo, 55
08032 BARCELONA

servei a domicili

Telèfon: 93 429 10 50

e-mail: canpaulet@mailpersonal.com

L'amor perfecte
no deixa pas
a la gelosia.
La gelosia és
sospita, temor,
calúmnia entre
amant i amada.
L'amor perfecte
foragita
qualsevol temor.
UMBERTO ECO

bon estat! Hi havia tanta gent com a la platja de la Barceloneta en ple estiu! Pels camins també trobàvem tota mena de circulació, sobretot ciclistes!

Dia 7, diumenge: Puigcerdà. Dia de pluja i fred. No fem res de bo! A la tarda hi havia programat un viatge a no sé on per veure llops. La majoria ens hem quedat a l'hotel. Massa mal temps!

Dia 8: una passejada pel llac de la Perla a Bourg Madame. Després a Bar, un poblet de pessebre dalt de les muntanyes: cases de pedra, carrers costeruts, el safareig, la font, l'església romànica i...

formatge! A Bar hi viu un hortenc, el germà d'en Joan Buscallà, amb la seva mare, i es dediquen a fer formatges de cabra, bons formatges, molt bons! N'hem fet el tastet i n'hem comprat una bona quantitat. Després de fer les corresponents fotos i el recorregut pels empinats carrers, tornem cap a l'hotel, a preparar maletes que avui hem de dormir a casa, a Horta!

Malgrat els constipats, tornem contents i amb ganes de repetir l'experiència. La Cerdanya és una comarca molt bonica i val la pena descobrir-ne tots els racons.

Pilar Martí i Dora Serra

GRUP FOTOGRÀFIC D'HORTA

CONCURS "LLIRI DE SANT LLUÍS"

COMENCEM el curs amb el Concurs Nacional de Fotografia. El veredicté ha estat:

Reunits, el 7 de setembre del 2003, en el domicili social del nostre Grup, els senyors:

Antoni Mañoses Bassa, d'Agrupació Fotogràfica Creació-90; Joan Mimo Bayo, de l'Agrupació Foto-Cine Cerdanyola-Ripollet, i Ramon Vilalta Sensada, de l'Agrupació Fotogràfica de Catalunya, constituïts en Jurat Qualificador del: **XLI Concurs Nacional de fotografia. Trofeu "Lliri de Sant Lluís",**

Emetent el següent **veredicté:**

Obres presentades: 153 (de 54 autors).
Obres acceptades: 153.

Premi d'honor: "Flors", de Gabriel Brau i Gelabert, de Cardedeu.

Primer premi: "Cementiri de cotxes", d'Antoni Guasch i Giner, de Barcelona.

Segon premi: "El pont del petroli", de Dani Querol Hervàs, de Barcelona.

Tercer premi: "L'habitació", de Moisès Serra Martí, de Sabadell.

Classificació social

Primer premi: "Bodegó", de Carme Ballester i Piqué.

Segon premi: "Sense títol", de Llorenç Tàbernero i Gràcia.

Tercer premi: "Número 3", de Marta Balsells i Jansà.

Moltes felicitats als guanyadors.

Gràcies a tots els participants.

Notícies:

De l'1 al 5 d'octubre se celebra a Barcelona el Sonimafoto. Hi estem convidats.

Les tertúlies fotogràfiques es continuaran fent cada segon dissabte de mes. La propera serà l'11/10

El 26/10 festa de la Fotografia a la Garriga. Hi som convidats.

Premis de Concurs Fotogràfic GRUP SOCIAL
Foto: Jaume Puig

EL RACÓ DELS LLUÏSOS

LA fotografia del butlletí núm. 76 és....

El guanyador ha estat: Sara Tejedor

Endevineu el nou racó que us presentem.

Poseu la resposta dins la capsa del bar i guanyeu el premi d'un rodets fotogràfic.

Endevina: 1 = TIGRE
2 = 457
3 = 295

Llegit als diaris aquest tercer trimestre del 2003:

Juliol de 2003

Catalunya tanca el mes de juny més càlid i sec de la història.

Els fidels de Barcelona volen un bisbe proper a la gent i dialogant. Israel enderroca els fonaments d'una mesquita que s'havia de construir prop de la Basílica de l'Anunciació, a Natzaret, edificada on els cristians creuen que l'arcàngel Gabriel va anunciar a la Verge Maria que seria mare del fill de Déu.

L'onada de calor va incrementar també la mortalitat durant el mes de juny.

El governador nord-americà a l'Iraq recompensarà amb 25 milions de dòlars pel cap de Saddam Hussein.

Saddam reapareix a Al-Jazira i crida els iraquians a combatre l'ocupació.

El Nunci rep les entitats que demanen un bisbe català per a Barcelona.

Dos incendis simultanis al Bages i la Selva obliguen a desallotjar centenars de persones. La gran Cèlia Cruz, 'la Reina de la Salsa', mor als 78 anys.

Creix per primer cop en 9 anys el nombre d'inscrits a la universitat.

Les dones encara suporten la major part del pes de la feina de casa en el 70% de les llars. Tempesta a Londres per l'aparició del cadàver del talp que va revelar que el govern havia inflat dades contra Saddam. La

policia i la família apunten que l'expert britànic es va suïcidar. Crema el bosc de la Mussarra entre Talamanca i Monistrol.

El Barça ja té el seu crac mediàtic. El club fixa per cinc temporades Ronaldinho, després d'acordar el traspàs amb el PSG per un mínim de 25 milions.

Els Estats Units confirmen al 100 per cent la identitat dels cadàvers dels fills de Saddam.

Els EUA proven la mort dels fills de Saddam. Els EUA donen als iraquians proves gràfiques de la mort d'Udai i Qussal.

Les temperatures de juliol superen en dos graus la mitjana històrica.

Les glaceries dels Alps desapareixeran en 50 anys.

Castro torna al Cuartel Moncada pels 50 anys de l'inici de la revolució.

Lloret retira 13 tones diàries de brossa de la platja durant l'estiu. Creix el nombre de dones sense parella que volen ser inseminades.

Laporta rep una oferta de patrocini del fabricant de Viagra. Pfizer busca un futbolista per fer un anunci de la píndola.

Mor el còmic centenari Bob Hope. Bush està convençut que "caçarà" Saddam i trobarà les armes prohibides.

Aznar obre un altre front i ara carrega contra les oficines de la Generalitat a l'estranger.

Economia avisa que els salaris augmenten excessivament.

Agost de 2003

Al-Qaida pensa atacar els EUA si fan mal als presos de Guantánamo.

40 pisos en 5 minuts i 1 segon per tancar els Jocs de Polícies i Bombers. Un bomber de Barcelona, va guanyar l'emblemàtica Star Race, la prova de pujada d'escales o cursa vertical. L'escenari escollit va ser la

Torre Mapfre, de 40 pisos. Amb l'equip complet d'extinció d'incendis a coll, que representa més de vint quilos de pes, els bombers pujaven torre amunt per categories, segons l'edat. Dobaño, guanyador de la prova, va aconseguir pujar en tan sols 5 minuts i un segon.

En total hi van participar 17 equips masculins de bombers i dues úniques representants de la categoria femenina: una polonesa i una catalana. Tots van quedar extenuats.

L'onada d'incendis que viu Portugal arriba a les cases i obliga a evacuar els veïns.

El Suprem troba indicis que les petroleres concerten els preus.

L'aigua del mar frega els 30 graus.

L'accés a la Vall d'Aran pel túnel de Vielha, tancat per una esllavissada.

Els immigrants ja ocupen el 30% de les places de les presons.

Cremen 1.300 hectàrees a Sant Llorenç Savall en el pitjor incendi de l'estiu.

El jutge britànic obre la investigació sobre la mort del científic Kelly.

La quarta part dels nadons de l'any 2001 van néixer fora del matrimoni. El 1975 els fills de pares no casats representaven només el 2,2% del total.

Cinc membres d'una família moren asfixiats a Sant Llorenç Savall quan fugien de les flames.

Suïssa no se salva de l'onada de focs que afecta Europa.

París supera els rècords de calor des de 1873.

Es manté l'alerta a Andalusia i Extremadura.

Antoni Deig, bisbe emèrit de Solsona, mor als 77 anys.

Sant Llorenç Savall perd 4 milions d'arbres, la meitat del seu bosc.

L'onada de calor dispara les consultes a urgències

Els focs forestals cremen 7.700 hectàrees en 5 dies

La calor reduirà fins a un 75 per cent la producció agrària catalana.

Una cruenta onada de sabotatges i violència s'estén per tot l'Iraq.

Mesures especials als serveis funeraris de Barcelona

Davant l'increment de les defuncions registrades aquest estiu a la ciutat de Barcelona,

els serveis funeraris municipals han hagut d'habilitar una carpa refrigerada pròxima a les instal·lacions del servei de pompes fúnebres de Sancho de Àvila per emmagatzemar els cossos, a l'espera de poder-los traslladar a les sales de vetlla.

Es dona la circumstància que aquesta és la primera vegada que s'ha hagut d'adoptar aquesta mesura en època estival.

Fins ara la carpa només havia estat necessària a l'hivern.

Un atac sulcida contra un autobús causa almenys 21 morts israelians.

El PP admet que la reforma de les pensions perjudica els assalariats.

Hamàs liquida la treva després que Israel mati un dels seus líders.

Arriben en pastera 320 immigrants en menys de 24 hores a Andalusia i Canàries.

Israel incrementa la tensió amb la mort de dos palestins més.

Retirades les banderes blaves a 39 platges per la presència de 'chupapote'.

Moren 19 persones a l'esclatar un coet brasiler en el moment de ser llançat a l'espai.

El Vall d'Hebron, centre pioner en trasplantaments pediàtrics, supera les 400 intervencions.

L'or pren força com a valor re-

fugi i s'encareix un 33% en dos anys.

Un document demostra que Blair va aprovar de revelar el nom de Kelly.

Les empreses acomiaden cada dia 104 treballadors a Catalunya.

Només el 12% dels mestres són homes.

Troben micròfons ocults a Can Barça.

El cap de premsa de Blair anuncia la dimissió en plena crisi pel cas Kelly.

França confirma 11.435 morts per la calor la primera quinzena d'agost.

Rajoy és el successor d'Aznar.

Setembre de 2003

(Fins al dia 15)

Cascos ja ni s'atreveix a fixar una data per a l'arribada del TGV a Catalunya.

L'ADN que vincula els crims de Colín i Mijas correspon a un home.

Joan Clos admet la impotència de l'Ajuntament per frenar l'incivisme.

Guix sosté que "no és bo" que el cardenal Carles sigui qui proposi tots els bisbes.

El català és la 23a llengua amb més pàgines en servei a Internet.

El PP tomba al Parlament Europeu el reconeixement del català a la UE.

El govern català torna a obrir una delegació a Perpinyà després de 344 anys.

Descarrilla un tren de manteniment del cremallera de Montserrat.

Inaugurat l'hospital de salut mental d'adolescents. El nou equipament a Sant Boi té 2.200 m² i s'ha construït on hi havia un edifici centenari en ruïnes.

Els paquets de tabac podran dur imatges sobre els efectes nocius.

Mor Leni Riefenstahl, la cineasta de Hitler.

El Cercle de Sant Lluç mostra 110 anys d'història i busca nou local.

Pujol convoca finalment eleccions per al 16-N.

Ensenyament retallarà el curs que ve les vacances d'estiu.

Grups catòlics i Carles s'enfronten per la protesta convocada a Vic.

Adéu a Joaquim Homs, patriarca de la música catalana.

El matrimoni beneficia la salut de les dones, només si són felices.

Bush crida Occident a lluitar "contra el caos".

Cinquanta anys després que Cadaqués els regalés una casa de pescadors, la localitat va tornar a retre homenatge al matrimoni de poetes Carles Riba i Clementina Arderiu.

El govern israelià reconeix que considera l'opció de matar Arafat.

Josep Magrans i Breu
jmagrans@uoc.edu

Floquet de Neu, tocat de mort. El Zoo de Barcelona anuncia que al gori-la albi li queden "unes setmanes de vida" pel càncer de pell que pateix.

Ja que no el troben,Bin Laden reapareix i incita a la guerra contra els EUA.

Festa Major Horta 2003

